

Anonimizirana verzija

Prijevod

C-334/19 – 1

Predmet C-334/19

Zahtjev za prethodnu odluku

Datum podnošenja:

24. travnja 2019.

Sud koji je uputio zahtjev:

Landgericht Stuttgart (Njemačka)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

28. ožujka 2019.

Žalitelj:

Eurowings GmbH

Druge stranke u žalbenom postupku:

GD

HE

IF

Landgericht Stuttgart (Zemaljski sud u Stuttgartu)

Rješenje

U predmetu

1) GD, [omissis]

- tužitelj i druga stranka u žalbenom postupku -

2) HE, [omissis]

- tužitelj i druga stranka u žalbenom postupku -

3) IF [omissis] [omissis]

- tužitelj i druga stranka u žalbenom postupku -

[omissis]

protiv

Eurowings GmbH [omissis]

- tuženik i žalitelj -

[omissis]

radi plaćanja odštete u skladu s člankom 7. stavkom 1. točkom (b) Uredbe (EZ) br. 261/2004 [orig. str. 2.]

Landgericht Stuttgart – 5. građansko vijeće – [omissis] 28. 3. 2019. na temelju rasprave od 21. 2. 2019. odlučio je:

1. Postupak se prekida.
2. Sudu Europske unije u skladu s člankom 267. UFEU-a upućuje se sljedeće prethodno pitanje:

Treba li odredbe Uredbe (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcaja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91, a osobito njezin članak 5. stavak 3., tumačiti na način da spontana odsutnost znatnog dijela letaćkog osoblja zbog prijava bolovanja („divlji štrajk”) pri zračnom prijevozniku koji „stvarnom zračnom prijevozniku” u smislu članka 2. točke (b) Uredbe u okviru ugovora o zakupu zrakoplova s posadom („wet lease”) daje u zakup zrakoplov s posadom, ali za letove ne snosi operativnu odgovornost, ima za posljedicu to da se „stvarni zračni prijevoznik” također ne može pozivati na „izvanredne okolnosti” u smislu članka 5. stavka 3. Uredbe u skladu s [presudom od 17. travnja 2018., Krüsemann i dr., C-195/17, C-197/17 do C-203/17, C-226/17, C-228/17, C-254/17, C-274/17, C-275/17, C-278/17 do C-286/17 i C-290/17 do C-292/17, EU:C:2018:258] [omissis]? [orig. str. 3.]

Obrazloženje:

I.

- 1 Tužitelji od tuženika zahtijevaju plaćanje odštete u visini od 400,00 eura za svakoga, ukupno 1200,00 eura, prema Uredbi (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcaja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 (u daljnjem

2

tekstu: Uredba br. 261/2004), uvećano za kamate i sudske troškove, te njezino tumačenje od strane Suda Europske unije u slučaju znatnog kašnjenja leta.

- 2 Tužitelji su od tuženika za 12. 9. 2017. rezervirali let s brojem EW 2695 od Rodosa u Stuttgart, koji je prema planu trebao taj dan u 22.35 sati (lokalno vrijeme) doći u Stuttgart. U stvarnosti zrakoplov je sletio tek sljedeći dan u 15.36 sati u Stuttgart. Zračna udaljenost između Rodosa i Stuttgarta veća je od 1500 i manja od 3500 km. Let je trebao biti izvršen zrakoplovom prijevoznika Air Berlin, koji je tuženik zajedno s posadom zakupio na „wet lease” način.
- 3 Zbog kašnjenja duljeg od tri sata na odredištu tužitelji su od tuženika dopisom od 18. 9. 2017. zatražili plaćanje odštete. Tuženik je to odbio dopisom od 7. 12. 2017. jer je 12. 9. 2017. došlo do masovnih prijava bolovanja letačkog osoblja Air Berlina. Nakon toga zastupnici tužitelja zatražili su dopisom od 22. 1. 2018. od tuženika ponovno isplatu odštete. Tuženik je to ponovno odbio.
- 4 Stranke se spore o tome smatra li se tuženik stvarnim zračnim prijevoznikom u smislu članka 2. točke (b) Uredbe br. 261/2004 i je li stoga pasivno legitimiran, može li se tuženik **[orig. str. 4.]** pozivati na izvanredne okolnosti koje se ne bi mogle izbjeći čak ni da su sve razumne mjere poduzete u smislu članka 5. stavka 3. Uredbe br. 261/2004 s obzirom na masovne prijave bolovanja pri Air Berlinu koje spominje tuženik te imaju li tužitelji pravo na plaćanje sudskih troškova.
- 5 Amtsgericht Nürtingen (Općinski sud u Nürtingenu) presudom od 19. 7. 2018. *[omissis]* prihvatio je tužbu uz obrazloženje da je tuženik kao stvarni zračni prijevoznik pasivno legitimiran, da se ne može pozivati na neku od izvanrednih okolnosti koje isključuju plaćanje odštete zbog masovnih prijava bolovanja pilota pri Air Berlinu, koje se mogu okarakterizirati samo kao „divlji štrajkovi”, i da tužitelji mogu zahtijevati snošenje kamata i sudskih troškova.
- 6 Protiv presude Amtsgerichta tuženik je podnio žalbu, čije odbijanje zahtijevaju tužitelji, i zahtijeva da se tužba odbije izmjenom presude Amtsgerichta, a podredno traži prekid postupka i upućivanje prethodnog pitanja Sudu Europske unije radi tumačenja spornog pitanja u skladu s člankom 267. stavkom 3. UFEU-a:
- 7 *[prijedlog formulacije prethodnog pitanja]**[omissis]* **[orig. str. 5.]**
- 8 *[omissis]*
- 9 Pritom tuženik smatra da on nije stvarni zračni prijevoznik u smislu članka 2. točke (b) Uredbe br. 261/2004 i da, za razliku od situacije u *[presudi od 17. travnja 2018., Krüsemann i dr., C-195/17, C-197/17 do C-203/17, C-226/17, C-228/17, C-254/17, C-274/17, C-275/17, C-278/17 do C-286/17 i C-290/17 do C-292/17, EU:C:2018:258]**[omissis]*, nije mogao izbjeći izostanak pilota Air Berlina.

II.

- 10 *[omissis]*

- 11 Odluka o žalbi ovisi o odgovoru Suda Europske unije na prethodno pitanje.
- 12 Vijeće u pogledu prijave bolovanja znatnog dijela letačkog osoblja pri zračnom prijevozniku Air Berlin, od kojeg je tuženik zakupio zrakoplov zajedno s posadom na „wet lease” način, osobito s obzirom na članak na tagesschau.de od 12. 9. 2017. [*omissis*] koji spominje tuženik, prema kojem su pozadina spontanijh prijave bolovanja bili sporovi oko prodaje Air Berlina, polazi od toga da je riječ o „dogovorenoj radnji” i stoga s obzirom na [presude od 17. travnja 2018., Krüsemann i dr., C-195/17, C-197/17 do C-203/17, C-226/17, C-228/17, C-254/17, C-274/17, C-275/17, C-278/17 do C-286/17 i C-290/17 do C-292/17, EU:C:2018:258][*omissis*] o „divljem štrajku”. Je li tuženiku u tom slučaju uskraćena mogućnost pozivanja na „izvanredne okolnosti” u smislu članka 5. stavka 3. Uredbe br. 261/2004 jer mu se kao stvarnom zračnom prijevozniku, koji snosi operativnu odgovornost [**orig. str. 6.**], taj „divlji štrajk” pripisuje kao da je to štrajk njegova vlastitog osoblja? U tom slučaju žalbu bi trebalo odbiti.
- 13 Nasuprot tomu, žalba bi mogla uspjeti ako se pođe od toga da „divlji štrajk” letačkog osoblja Air Berlina kao zakupodavca odnosno davatelja wet leasea zbog tuženikova nedostatka savladivosti ili utjecaja kao zakupnika odnosno primatelja wet leasea dovodi do toga da se tuženik može pozvati na postojanje „izvanrednih okolnosti” u smislu članka 5. stavka 3. Uredbe br. 261/2004.
- 14 Pritom je vijeće sklono mišljenju da tuženik, koji je zbog okolnosti da je zakupio zrakoplov zajedno s posadom od Air Berlina na „wet lease” način, s obzirom na mogućnost da se u pogledu zahtjeva za odštetu na temelju članka 5. stavka 1. točke (c) i članka 7. Uredbe br. 261/2004 koje postavljaju putnici može pozivati na isključenje tog prava u skladu s člankom 5. stavkom 3. Uredbe br. 261/2004, ne smije biti ni u boljem ni u lošijem položaju u usporedbi sa situacijom u kojoj bi sam izvršio let i stoga se u slučaju „divljeg štrajka” letačkog osoblja zakupodavca odnosno davatelja wet leasea ne bi trebao smjeti pozivati na „izvanredne okolnosti” u smislu te odredbe. Naime, u protivnom bi obveza stvarnog zračnog prijevoznika ovisila o tome upotrebljava li vlastiti zrakoplov s posadom ili na „wet lease” način zrakoplov s posadom zračnog prijevoznika zakupodavca. Drukčiji zaključak također bi bio u suprotnosti s uvodnim izjavama 1. i 7. Uredbe br. 261/2004.
- 15 [detalji o formulaciji prethodnog pitanja koju je predložio tuženik] [*omissis*]
- 16 [*omissis*] [**orig. str. 7.**] [*omissis*]
- 17 [*omissis*]
[*omissis*]